

Beste Zoolhuizen, gelooide Bokkewellen, en Boter, zonde reserve.

OP MORGEN den 2 dezer, zullen we d r per Vendutie van den Hr. BLORE, worden verkocht, eenige beste gelooide Zoolhuizen, witten en zwarte Bokkewellen; ook zonde de minste reserve, eenige kleine vaatjes vershe Boter nu per George the Fourth ontvangen.

L. & W. HERMAN.

OP MORGEN, (Zaterdag,) zullen op de Vendutie van de Heeren JONES & COOKE worden verkocht, voor rekening van wien het aangant, eenige Platen Koper en een zware 2-lengths Ketting-Kubel, omtrent 40 vademmen lang.

CAPE BAZAAR. Heeregracht No. 21.

PAS ontvangen, Livorno Honden en Hoedjes, fyne gespeten Stroom en Dunstable dito, zwarte en gekleurde Gros de Naples, zwarte Florence en Taffety's, suprafyne Laken en Kasimieren, gedrukte Musolinen en Cambrics, nietwondische Linten en Lyfbanden, nage-naakte en echte Tjalls, Koueswaren en Handschoenen van alle soorten, Manilla en Havana Segaren, benevens de gewone verscheidenheid Mode en beste Fabrickwaren, tegen zeer lage pryzen.

NADEMAAL JOHANNES ANDRIESE, geboortig van Hanover, en zyne Huisvrouw CORNELIA LOUISA ELKER, van dezes Uithoek reboortig, op den 27 Sept 1830, voor my Notaris en Getuigen eene Acte van separatie van Tafel, Bed, bywoning en gemeenschap van Goederen hebben gepasseerd, en daary hebben aangesteld en benoemd de Heeren Augustus JOHANNES REIS en LEMBERT KOEVOET, van dese Stad, tot hunne Agenten en Gemagtigden om hunnen Boedel op te maken en te administreren: zoo wordt daarvan aan het Publiek kennis gegeven, alsmede dat zy in het vervolg niet meer aansprakelyk zullen zyn voor elkanders schulden, maar dat dezelve siuds dien datum der voorna Acte zullen gaan voor rekening van hem of haar, die dezelve zullen gangaan.

Kaapstad den 30 Sept. 1830.

Als Getuigen, A. J. L. PLOUVIER, D. ROSSOUW, Notaris Publiek, C. J. S. WAGNER.

DE Ondergeteekenden, als daartoe behoorlyk gekwalificeerd zynde door de geseperareerde echte lieden JOH. ANDRIESE en CORNELIA L. ELKER, zullen op den 7 en 8 October, ten Woonhuize van gem. J. ANDRIESE, gelegen op de hoek van de Loop- en Walestraat, publiek laten verkoopen, een aantal Negotiegoederen, alsmede Zakken, Toonbanken, 700 loot Zilver, een compleet Porcelein Services, Trommels, Kastelen, en al hetgeen verder ten tafel zullen worden gebracht.

A. J. REIS, L. KOEVOET.

VERKOOPING VAN SLAVEN.

DE Ondergeteekende zal op Vrydag den 15 October 1830, aan het Vendu Kantoort van de Afslagers WOLFF & BARTMAN, in Commissie laten verkoopen, een groot aantal van ruim 30 zeer goede en degdzame Slaven en Slavinnen, meestal van deze Kolonie, waaronder zyn kleedmeesters, kok, koetsiers, schilders, complete huiseiden, enz. Nadere informatie te bekomen aan bovengem. Kantoort, om geene redden hoegenaamd worden gemelde Slaven verkocht, dan alleen dat de Eigeenaar verlaagd is hem van zyne groote omslag te ontdoen, en een verandering te maken in zyne Affaire

G. H. MAASDORP.

VERMIST uit myn Stal sedert Woensdag avond den 22 dezer, een blaauw spanjaard Paard, rank van lyf en geteekend met eene kol voor den kop. Die hetzelfde aan myne Wooning terug brengt, zal behouwd worden.

J. J. L. SMUTS.

Tuin Zorgwyk, 30 Sept. 1830.

TE HUUR,

EN Wyn-Pakhuis gelegen in de Loop- straat, met zeer goed wynig Waterk, ruim 100 Leggers na, te aanvaarden; met primo November eerskomende. Te bevragen by

L. W. C. BECK, Looptstraat No. 26.

Tenders benodigd voor het repareren der Brík Resolucioe.

DE Brík Resolution aanmerkelyke schade geleden hebbende, waardoor onderscheidene reparatien dienen gemaakt te worden, zoo kunnen de genen die daartoe geneuen zyn, de byzonderheden vernemen op het Bureau van de Heeren MERRINGTON & STURGIS, Notarissen, Houtstraat. Tenders zullen worden aangenomen door de Heeren BERRADAILES, THOMPSON & PILLANS, No. 83, Langestraat, tot Maandag den 4 October.

DE Ondergeteekende verzoekt een ieder om hare Zadelmakers joegen genaamd Ontong, tot geene werk te employeeren, zonder hare voorkennis, en hem ook geen nachtyerbylf te geven.

DE WRD. B. VOLSTEDT.

TE HUUR, een zeer bekwaam Metselaar en een Handlanger. Te bevragen in de Buitengracht No. 42.

KENNISGEVING.

DE Ondergeteekende informeert het publiek, dat hy verlof bekomen heeft, om als Aanpreker te ageeren, en verzoekt dierhalven, om een gedeelte der gunst van 't Algemeen.

JUSTENUS HURLINGH, Breestraat No. 10.

ALIE de genen die hunne pretensien tegen de Firma van STEWARD & THIBBS, Schuitenvoerders, ingeleverd hebben, worden verzocht betaling te komen ontvangen by F. G. WATERMEYER, Agent.

Deer Courant wordt elke Vrydag schiedend uitgegeven ter Haise van den Hr. C. N. NARRINS, No. 3, Kortemarkstraat, en des Zaterdag per Post naar alle de Districten verzonden.

Pryzen van Inteckening. - In de Stad, per jaar, 16 Rds. - per kwartaal, 4 Rds. In de Buiten Districten, per jaar 12 Rds. - per kwartaal, 4 Rds. 8 Sch. - Ka voor een enkele Courant, 1 Penno.

De Zuid-Afrikaan.

(Pro Tyrinusque mihi nullo discrimine agitur.) - VIRGIL.

DEEL 1. VRYDAG DEN 1 OCTOBER 1830. No. 26.

Uitgestelde Vendutie.

M. MELK, om byzondere redenen, zyne publieke Verkoopung van Merries, als meermalen gezegd werd op den 1 October aangesteld hebbende tot den 30 daaraanvolgende, ter Plaatsse van den Hr. W. TRUMBACH, aan de Rozenboom, Tygerbergen, zal als dan doen verkoopen, zonde de minste reserve, 30 bastaard Engelse Merries, gedeelt in October 11, door de voormede Bloed-hengsten Wobingham en Young Morale; alsmede, indien niet vooraf uit de hand verkocht, een 4-jarige Hengst uit een opregte Morrie by Rhoderic Dhu, en twee egale braine onlangs geleerde Koets-Paarden, nu 3 jaren oud; benevens den beroemden Bloed-hengst

WAXY;

Wazy, brin van kleur, angefokt door zyne Genade den Hertog van Rutland: geveuld in het jaar 1817; geteeld door Wazy, zyn moer Penny Trumpet, die mede de moer van Elizabeth, Solyma; Oman en Nina, zynde alle zeer voortreflyke wedloopers by Trumpeter, (de vaar van Sorcerer). Zyn groot moer Young Camilla (zuster van Colibri) by Woodpecker. Zyn overgrootmoer Camilla, by Trenham. Zyn over over grootmoer Coquette, by het Barbarisch Paard Champion. Zyn over over over grootmoer (eene eigene zuster van Regulus) by het Arabisch Paard Godolphin. Zyn over, over, over, over grootmoer (Grey Robinson genaamd, die in 1793 geworden is.) by Bald Gallony. Zyn over, over, over, over, over, over, over, over grootmoer by Snake. Zyn over, over, over, over, over, over, over, over grootmoer Old Wilkes, by Old Hantby.

(Get.) C. H. SOMMERSET. Kaapstad den 25 Aug. 1824.

Wazy werd in 1821 door zyne Exoellente Lord Charles Somerset ingevoerd.

Voorts, een opregte Vriessche Bul en een dito afkomstig van een opregte Vriessche Koe en de zeer bekende Theeswater Bul, de isat-gemelde door Lord Charles Somerset voor de Groote Post Farm ontboden; alsmede een opregte Vriessche Koe welke met de Vriessche Bul voorn door den Hr. Muntingh van Holland zyn ingevoerd geworden, als ook een dito afkomstig van voorn. Bul en Koe; benevens nog circa 20 fraaye bastaard Vaderlandsche melk-gevendde Koeien met derzelver Kalveren, getrokken uit de zoove even gem. Vriessche Bul, als ook circa 30 fraaye bastaard Vaderlandsche Gust Koeien die nu de Bul nemen, en een aantal dit Vaarsjes van 2 jaren, en circa 50 bastaard Vaderlandsche Beesten van 2 en 3 jaren oud.

Liefhebbers van Paarden en Vee zullen bovenstaande Verkoopung als het verkieslykste oordeelen, tot verbetering hunner Stoeteryen.

De bovenstaande publieke Verkoopung is wederom onvermydelyk uitgesteld geworden tot den 30sten dezer.

TE KOOP, op zeer voordeelige voorwaarden, de welbekende vruchtbare Plaats genaamd "Eljeskraal", gelegen aan de Tygerbergen. De konditien zyn te vernemen in de Leeuwestraat No. 3, Kaapstad.

PUBLIEKE BEKENDMAKING. DAAR der Heer ALBERTUS PHILIPPUS HIBBER, door my als myne Generaale Agent aangesteld zynde, om alle Vendupeningen, zoo van reeds gehouden, als in het vervolg, nog te houden verkoopungen te ontvangen; zoo wordt hiervan, aan het Publiek de nodige kennis gegeven, en hem tevens verwtigt, dat gem. Heer HIBBER last heeft, na de respectieve vervaldagen der vendubrieven, rechtelyke stappen te neemen, om voldoening te bekomen.

Vendu Kantoort, Paarl den 13 Octb. 1830.

A. M. MEIRING, Vendu Afslager.

OP Donderdag den 7 October zullen aan de Pampoenkraal, ter Plaatsse van den Heer G. MOOKS, worden verkocht, 1900 extra vette Schapen, 50 Trak-Ossen, 50 Koeien; alsmede 2500 ponden Vet en Zeep, op een crediet van vier Maanden.

F. P. HEINENBERG.

PUBLIEKE VERKOOPING. DE Heeren R. H. MYBURGH, P. G. MYBURGH en P. A. MYBURGH Jan zoon, Exe- cuteurs des Boedels van wylen den Heer J. A. MYBURGH Senior, zullen op Woensdag den 6 dezer, ter Plaatsse van de Hr. JAN US, aan Pampoenkraal, publiek laten verkoopen, 100 jonge zoog geleerde, als ongeleerde Ossen, 30 Slagt-Ossen, en 100 Slagt-Koeyen, nu aangebragt uit het District Somerset, en alle in eene zeer goede staat; NB Een crediet van drie maanden zal gegeven worden, onder goede, en geseceureerde acceptatien.

Vendu Kantoort Stellenbosch den 28 Septem- ber 1830.

P. A. MYBURGH, Gz. Vendu Administrateur.

VERKOOPING In den Inventen Boedel van ONISTORVEL JACOBUS BRAUN, van Stellenbosch.

OP Donderdag den 7 October dezer, des morgens ten 10 uren, zal in het Dorp Stellenbosch worden verkocht, de geheele Inboedel, bestaende in Wagens, Karren en Paarden, Huiseubelen van alle soorten, Spiegels, Zilver en Plettywerk, eens groote zilvere Vaas of Beker, Ledekanten en Beddegoed, Glas- en Aardwerk, Keukengereedschap, enz. enz. Ten overstaan van den Resident Magis- traat.

Een Erf of stuk Grond, gelegen in het Dorp, bevattende een groot en sterk gebooid Woonhuis, in uitmuntende reparatie; een Koetshuis, twee Buitengebouwen, een Stal, en een groot stuk Tuingrond, beplant met Vrucht- boomen.

Een Erf of stuk Grond, met een half voltooid Gebouw daarop.

Wyders de volgende Slaven:—

Table listing names and professions of slaves, e.g., Francois van Mosambiek, Werkjongen, 46; Arend van ditto, 41; Gewind van ditto, 39; Adonis van deze Kolonie, Kleedermaker 42; Thomas van ditto, 18; Titus van ditto, Werkjongen, 34; Spatie van Mosambiek, Huiseidj, 43; Eva van Madagascar, ditto, 45; Dorenda van deze Kolonie, Naaster, 30; Sabina van ditto, 18. NB. Titus, als Werkjongen geregistreerd is eene knappe Metselaar en Dekker.

F. GODF. WATERMEYER, Gezamenlyke J. G. G. LINDENBERG, Curatoren.

VERKOOPING Des Insolventen Boedels van wylen MAR- TINUS EXIMUS TRUMBACH, van het Ziekenhuis, in het District Stellenbosch.

OP Woensdag den 20 October dezer, ten 10 ure, 's voormiddags, zullen by de Heeren WOLFF & BARTMAN, in de Houtstraat worden verkocht, de volgende bekwane Slaven, te weten:—

Hendrik, alias Robert Grieteker;—Mariapa;—Elsje;—en Emerentia, alias Ludrina, alle van dezes Uithoek geboortig.

F. G. WATERMEYER, enige Curator.

PUBLIEKE VERKOOPING

OP Dingsdag den 5 dezer, ter Plaatsse van den Heer A. J. WILLES aan de Tyger- berg; voor rekening van den Heer JAN HENDRIK HERBST, van 1200 extra vette Schapen, zoo als in geen tien jaren alhier uit de Binnen- landen zyn angebragt geworden.

Vendu Kantoort, Paarl Zegt 't voort. den 27 September, 1830.

OP den 24 Sept. overleed alhier myne dierbare Echtgenoot PETERUS JOHANNES KREVE, Sen. in den ouderdom van 56 jaren, 4 maanden en 26 dagen,—gevende hiervan kennis aan Na- bestaenden en Vrienden.

Alle de genen welke iets verschuldigd zyn aan, dan wel iets te vorderen hebben van wylen den Overledenen, worden verzocht daarvan, binnen den tyd van een maand, opgave te doen aan de Testamentaire Executrice

G. J. VAN GOEVERDEN, Wed. wylen P. J. KREVE, Sen.

BERIGT.

NADEMAAL in den Nacht van den 4 dezer, twee Paarden, toebehoorende aan den Ondergeteekende, gestolen zyn uit zyn Stal in de Beaufortstraat. Dezelve werden veronder- steld te zyn gestolen door twee deserteurs van het 55ste Regt. op Vrydag 11. ontsnapt uit hand- den van het Escorte dat hen naar de Stad bragt. Op den zelfden nacht zyn mede twee Zadels en Toemen gestolen, behorende aan Kap. CAMP- BELL, den Civilen Commissaris.

Wordt by deze ter kennisse van het Publiek en van Reizigers in het byzonder gebragt, dat wanneer iemand de geregde Paarden (welke hieronder zyn beschreven), zal vinden, hy ten ernstigste verzoekt worde dezelve in zyne bewaring te nemen, of anderszins den Ondergeteekende berigt geven waar dezelve te vinden zyn, en zal wel behouwd worden.

BESCHRYVING.

Een is een donkerbruine Hengst, veel van Engelsch bloed, (geteeld door Tempest) tus- schen de 14 en 15 palmen hoog, heeft vele witte plekken op verschillende deelen des lig- chaams, een kol voor het hoofd, en de pooten onder de knieën gitzwart, staart en manen zeer zwart en dik. Is altyd op stal gehouden en wel oppegast.

BOUWLIEDEN die Vloersteen mochten bepoodigen, kunnen dezelve bekomen, voor zeer verminderde pryzen, van den 1 Oct. tot ult. December, tegen 20 Rds. de 100; en van den 1 January tot ult. Maart, tegen 22 Rds. de 100, te worden geleverd in de stad. De Brieven kunnen besteld worden by den Hr. J. J. BOSMAN, Walestraat, No. 54. J. P. BOSMAN, Bottelary, 27 Sept. 1830.

Daar den Heer V. Schönberg ons met de leen van eenige kasten drukletters heeft begunstigd, om door ons gebruikt te worden zoo lang wy dezelve zullen noodig hebben, kunnen wy niet nalaten aan zyn Ed. daarvoor ook onzen openlyken dank te betuigen; te meer daar dit is geschiedt in eenen tyd waarin wy anderszins mischien door herhaalde aan- vallen op de onzen, zouden genoodzaakt zyn om het publiek, hoe strydig ook met onze principien, te leure te stellen.

Wy nemen ook de vryheid onze Inteeke- naren en andere begunstigers indachtig te maken, dat deze de eerste Courant van een nieuw kwartaal is, en dus ten teeken ver- strekt dat wy voortgaan met drukken als zaaf gewoonte, en dat de valsche uitstrooi- jing van het tegendeel, of uit onkunde, of uit kwaadwilligheid geschiedt. Elk der Inteekenaren voor dit loopend kwartaal, wordt dus verzocht hunne Inteekenings- penningen zoo spoedig mogelyk te voldoen, die van de Buiten-districten aan de respectie Agenten, en die van de Stad aan

DEN UITGEVER.

Aan den Redakteur van de Zuid-Afrikaan.

Myn Heer.—De kundige wyze, waarop UE, onlangs de moeyelykeden hebt bloot- gesteld, waaraan een Interpreter van het Gooze Geregtshof is geëxponeerd; moe- digt my aan, om UE opmerkzaam te maken op de onaangename situatie der getuigen die voor gezegde Hof gehoord worden.

Ik heb verscheidene personen gezien, die in de Box geplaatst zynde, door de wyze waarop zy genoodzaakt wierden, direct, op de vragen die hen of op eene al te beschaafde of technische en voor hen onverstaanbare wyze wordt gedaan, zoo verlegen gemaakt werden, dat zy verdacht gehouden werden van onwillige getuigen te zyn.

Ik heb daar andere Menschen gezien, die afschouwen zy anders zeer competent zyn, om de beste getuigenis te geven, afkerig zynde van die wyze van onderzoek en geforceerd wordende hunne antwoorden uittelbalgen, als of zy daar geroepen waren, om als uit- roepers of klokkeluyers te dienen, die door de Stad gaan om verkoopungen aftekondigen, of bekend te maken dat er iets verlooren is, even als de overledene "Walls, uitroeper van Grahamstad" en die somtyds aangesproken wordt op die kribbige wyze, die door eene onweerhoudeleyke gemoedsgesteldheid voort- spoot.

Er is zeker geene betere wyze om de waarheid uitteviden, als getuigen zoo veel mogelyk in het openbaar te onderzoeken, want, het op hem gevestigd ook van de mening, moet de getuige indachtig maken, dat zyn gedrag naauwkeuriglyk gade geslagen wordt, uitgezonderd in zoodanige gevallen waar men duideleyk meindeft ontawardt.

Ik, en ik geloof verscheidene met my, zouden wel wenschen, dat eene bedaarder wyze van getuigen te ondervragen by der hand werd genomen; te meer daar de ver- toelking van den Interpreter (als hy ge- bruikt wordt) en de oneenige opinien van de Heeren van de Balie, aangaande de ware vertaling van de antwoorden, de getuigen in de akeiligste positie plaatst. Soms wordt hem gezegt, dwars over het hof te spreken, op dat de jurors hem kunnen hooren, dan weder de Regters aanteezien als hy ant- woordt, op andere tyden om de Advokaten aan te zien die de vragen doen; dan moet hy reis weder woordelyk nazeggen het- geen hy 5 jaren geleden gesproken heeft, of heeft hooren spreken; en zoo hy zich dat niet herinnert, vliegt men hem geweldig aan, zoo dat de getuige alle de manoeuvres van een harlequin moet doorgaan, en ge- woonlyk streng gereprimandeerd wordt, om dat hy niet schil genoeg gesproken heeft. Ik wenschte dat een der belanghebbende in de zaak, zich reus in die kleine box wilde plaatsen, wanneer het volle hof zit; en dan tot de Regters wilde spreken, op die wyze, als hy gewoon is met andere menschen te doen. Hy zoude ras de moeyelykheid onder- vinden, en mogelyk een plan beramen om dezelve weg te nemen.

Ik ben Mynheer, EEN UWER INTEEKENAREN.

OP HET AFBEEVEN VAN ZYNE MAJESTEIT GEORGE IV.

Het lichtstraal loeit 't hoor 't naar gebrom Des doodkloks van het Heiligdom In Londen omte mujen; De Engel der Verschrikking daalt, Die 't heerlykt vezen 't grafwaards haalt; En broekt het glas der uren. Britannicus Verden Waterland, Ontwaart met smart dien slande laand, Ziet hem den scepter zwaayen. De roemkreet galmf de landstreek door, En trengewaand kleedt 't heilig hoor, En ken die serene majen. Laat of van 't treurig ryksvoordriet Myn sangster te beschryven; Uw zwakte luiet vering dit niet, Laat dit vier hooger Myven. Bekang slechts ave Liev Met doerjes om de randen, En zegen met eerbiedig vier, Den dooden Voort naar 't heilichst, Der grootst vrome lande. F. C. S.

DE ONDERDRUKKING der WAARHEID IN ZUID-AFRIKA.

Beschreeven door den ziele-nemenden THEOPHILUS VRYVOLG.

OUDEBS GESCHIEDENIS.

Wanneer het Bybelsch Christendom al- leen door gestudeerde, geëxamineerde, ker- kelyk gepromoveerde, wettig aangestelde Leeraren, moest gepredikt en onder de menschen verbreid worden, dan was het zeker in den eersten Apostolischen tydkring niet aan Joden en Heidenen gepredikt, wyl de geleetterden van die tyden dezelfs groot- ste vyanden, en alleen ongeleerden dezelfs voortanders waren, en dan hadden de Chris- tenen in Zuid-Afrika, in deze nieuwe tyden, daaraan geene kennis kunnen verkrigen, veel min velen daartuit belyders der waar- heid kunnen worden; doch de rede dezee Gods is niet gebonden. 2 Tim. 2 v. 9. God die weleer met zynen geest ongeleerden ver- vulde, daardoor tot de hen toevertrouwde werkzaamheid bekwaam maakte, en zoo de wereld-wyzen beschaafde, toonde ook in deze latere dagen dat hy tot zynen dienst geene gestudeerde geleerden behoefde; waarom hy dan ook in Zuid-Afrika het hart van ongeleerde Christenen bewerkte, op dat zy de hen medegedeelde goddelyke genade ook aan hunne dienstbaren deden worden.

Veel vee van de kerk wonende eenvon- dige landlieden die den dienst Gods bemin- den, hadden reeds voor lang de loflyke ge- woonte, dat zy op Zon- en Feestdagen, waarin gewoonlyk niet gearbeid werd, en ook in de ledige avond uren in hunnen Huis- bybel of oud Predikatie-boek liets voorlasen, of door eenen bekwaren lezer voorlezen lieten. In sommige huisezinnen werden alleen al de Christen-huisezinnen te zamen geroepen, en de dienstbare onchristenen sleets 'ts het toeluisieren vergund. In andere huisezinnen werden by de vrye Christenen ook al de Slaven en gehuurde Hottentotten daar by genoodigd, waarmede dus een eerste begin alhier gemaakt werd.

Veel Christenen waren daarby gewoon om, door middel van hunne Schoolmeesters, in huis letterkundig onderwys te geven, niet alleen aan hunne eigene kinderen, maar ook aan hunne ingeborene slaven kinderen, zelfs wel eens aan de meerderjarige dienstbaren, wanneer dezelve daar naar begeerte toonden. Daar-door leerden vele Slaven lezen, en ver- kregen daardoor gelegenheid om voortaan zich zelve te oefenen in het lezen van den Bybel en bybelkundige boeken, waardoor danook eenigen tot een verstandig nadenkend onderzoeken, en zoo mede tot volle over- tuiging der waarheid kwamen en voor den Verlosser gewonnen werden.

Dan daar de Zuid-Afrikaanse Kolonisten gewoonlyk hunne erf-laven en huis-inboer- lingen wat te veel boven de andere slaven begunstigen en te veel daarvan overzien, zoo zyn onder deze bevoorregte slaven ook velen die op de hen betoende begunstig- ing zich verheffen over hunne mede slaven, zich te veel aanmatigen, zelfs wel eens tegen hunne eigenaars weerspunnig, of op eene andere wyze meerder ondeugend worden; en daar zelfs ook eenigen der onderwezene- huis inboerlingen, even als zoo vele naam- christenen, hunne verkregene kunde mis- bruiken, zich aan schelmery en allerlei scherdaden schuldigen maken, zoo ontstond daardoor een vooroordeel tegen het onder- wysen der dienstbaren, even als of dit mis- bruiken der meerdere kunde immer het ge- volg van het onderwys zyn moest, daar het veeleer aan het verkeerde bestuur toege- schreven worden kan.

Vyanden van kunde en goddiens dienst be- weerden dat het niet goed was dat slaven onderwys ontvingen, wyl zy dan te wys- warden, niet zoo gemakkeleyk bestuurd konden worden als wanneer zy onwetend bleven, en daaryb hunne verkregene kunde tot schelmery en benadeling hunner eige- naars misbruiteen konde. Door zulke en andere redeneringen werden vele weinig nadenkende menschen tegen het nuttig onder- wys ingenomen. Men bedacht dus niet als dat de beste geneesmiddelen wel eens in zekere omstandigheden op sommige menschen weinig of niet uitwerken, en even wel tach- nog voor anderen, in andere omstandig- heden, van het grootste nut zyn kunnen, en daarom ook immer aanwendbaar blyven. (Het vervolg hierna.)

Zaterdag den 2. 's morgens Volle Maan.
Vrijdag den 8. 's middags, Leegte Quartier.
Zondag den 16. 's middags, Nieuwe Maan.
Zondag den 24. 's avonds, Eerste Quartier.
Zondag den 31. 's avonds, Volle Maan.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 1 OCTOBER, 1830.

PRAATJES VOOR EN NADEN STORM.

"Leef de Zuid-Afrikaan nog?" hoor ik my van alle kanten vragen; "Komt hy Vrydag weder uit?" "Nu, schreeuwt maar zoo niet," antwoord ik aan deze Nieuwsgierigen, "tot eere van zynen naam tot genoegen van zyne vrienden; tot beschaming der valsche profeten; tot spyt van zyne vijanden; tot teleurstelling van eenigen, en tot blydschap van velen; JA, DE ZUID-AFRIKAAN LEEFT NOG; en wat nog meer is: indien zelfs de bliksem hem in den laatsten storm had getroffen, dan ware hy toch gelyk de Phoenix der Ouden, uit zyne aschen herboren."

Ik begryp wel dat de zotte geruchten welke eene party leegloppers of kwaadgezinden hier in de Stad verspreid hebben, gevoerd by den subitien aanval van droefgeestigheid die my overmeesterd had, en waaraan myne Lezers de wanorde van myne gedachten in myn laatste Nummer, alleen moeten toeschryven, geslikt zyn geweest om het Publiek aangaande den waren toestand der zaken te misleiden. Maar de hoofdlyn is nu voorby, het glas is weder gerezen, de storm heeft uitgewoed, de lucht is opgeklaard, en de Zuid-Afrikaan zonder iets anders te hebben opgemaakt dan eenige rommelaryn welke men gedurende den Orkan overboord heeft moeten gooyen, zeilt nu weder in volle glorie den Haven binnen, om zyne vorige legging te hernemen, en maakt u al met vreugde schoten de begeerte van den Redakteur bekend, namentlyk dat hy voor als nog van rouwbeklag verschoond moge blyven.

Intusschen, geachte Lezer! deze kortstondige beroerte der elementen, schadelijk als dezelve voorsanieren ook moog geweest zyn, heeft my in de gelegenheid gebracht om myn reeds groot voorraad van menschenkennis door nieuwe experimenten te vermeerderen, (zy moet weten dat drie a vier dagen voor deze fatale gebeurtenis (toen was myn hoofd nog gezond en myne gedachten helder,) de attentie der menigte byzonderlyk gevestigd was geworden op eenige onheilvoorspellende dwalwinden die het stufzand der straten zoo hoog en in zulke breide kolommen deden opstijgen, dat geen wandelaar de aanraking van deze zivvende stofwolken konde vermyden. Deze onaangename bepoeyering was myzelven eenmaal of wat overgekomen; en mocht ik op dit oogeblik enen bekende tegenkomen, dan was het dadelyk: "Zwaeltjes, nog toe! welk een stof! Wat dankt u daarvan, mynheer de Redakteur, zal dat regen of wind afgeven? Ik die my nooit heel wel verstaan heb in het voorspellen van het weer, gaf meest altyd een dubbelzinnig antwoord op zulke vragen, maar dan vervolgde men: "O! u komt naar alle waarschijnlijkheid niets dan eene kleine bui regen van, want er is geene drift in de lucht, en de kraayen vliegen niet zeer hoog. De "Zuid-Afrikaan" heeft, in alle gevallen niets te vreezen; want, of de zon schynt of niet, wy zullen wel voor hem waken, daar kunt gy op aan." Nu, waar ik ging en met wien ik ook sprak, hoorde ik ten naasten by dezelfde taal en ontving dezelfde belofte. De Anti-Afrikaanen spraken niets, of ten minste heel weinig, en zelfs sommige waagden het, onder het een of ander voorwendsel, naar mynen verstand te vernemen.—Maar wat gebeurde er?—De zon werd eensklaps verduisterd; het begon te regenen, te donderen en te waayen op eene verschrikkellyke manier; kortom, de storm die ik u reeds beschreven heb, had plaats, en myne toegedane Beschermers Ach, ach, ach! waarde Lezer! ik moet nog lagchen als ik er aan denk!—Niet alleen waren zy, meest allen op zoek, maar zelfs eenigen die hunne woorden, by gelegenheid tamelyk weten te verdraayen, wilden my beweren dat zy my de ontkenning van dit monstrueus Drama letterlyk zoo als dezelve thans geschiedde voorzegt hadden.

Doch, dit was nog al het minste. De Publieke Verkopeningen moest gy den volgende dag bezoekt hebben. Dan hadt gy wat groepjes, wat komplotjes in eene levendige gesprekspreek op straat zien staan. Hier, PIETER VAN BYTNAGELS, wiens gelaat het sprekend afbeeldsel van den Nyd voorstelt; spuwde zyne teehoorders in het gezicht, om hen met meerdere energie te overtuigen hoe accuraat zyne woorden uitgekomen zyn, daar hy den val van den "Zuid-Afrikaan" reeds twee maanden voor zyne geboorte

profeteerd had. Daar, KLAAS POLICHT NELLE, die in de overmaat van zyne vragde elk een regis en links aanklapt om zyne wonderbare storie te vertellen, en niet bemerkte dat men meer over de smaakheft van zyn persoon, dan over zynen Algervynschen 2. genpraal lacht. Een weinig verder de beruchte Baardcherer LOBBUS CARNEVIS, die het, (gelooft ik,) aan Sint-Joris te danken heeft dat zyn naam in de Stad en republiek is geraakt, en nu de wereld wenschte te overtuigen dat hy ook vooraf heeft geweten dat deze zaak juist zoo, en niet anders zou uitvallen. Dan weder de renegaat ANDRIES POUSSEGALEOUX, aan wien de hand van eene edelmoedigen Landsman zich gemis zoude bezoedelen, wanneer die hem voor zyne voorbeeldelooze ondankebaarheid wat tuchtigen wilde, betuigt ook door zyne luidruchtige uitroepingen hoe de gebeurtenis hem verheugt. Maar onder alle deze habelars, geen eene is er, die de oogen der bystanders meer algemeenlyk tot zich trekt dan de wanwyze Adjutant van SACA in het midden van eenen kring door een yftal zyners aanhangers gevormd. O hadt gy, zoo als ik, in het voorby gaan, zyne handenwryvery, zyne voor-en-achter sprongen, zyne hoofdschuddingen, zyn krokodijlen glimlach gezien! Menschen! . . . dan zoudt gy ook hebben moeten lagchen. En denkt zy misschien dat ik anders gedaan heb?—Neen, waarlyk niet. Deze erbarmelyke tooneelen, in plaats van my (zoo als gy wellicht hadt verondersteld,) in gramschap te ontsteken, hebben veeleer myne eigenlyfde geleidt; want het was my toen niet meer mogelijk te geloven, dat myn Courant zoo wettig beduidend was als sommigen eenen tyd lang hadden te kennen willen geven, en de buitensporige blydschap van myne tegenpartey bewees my al te duidelijk het belang dat zy stelden in het ophouden van derzelve bestaan.

Nu, ZUID-AFRIKAAN! nog een ernstig woord eer wy scheiden. Gy hebt in het voorgevallene van de jongst afgelopene maand moeten bepeunen dat er eene heime-lyke kabaal, eene soort van voemgeragt in het wezen is, welke het vernietigen van dit inder daad onafhankelyk Weekblad becoit. Men zoekt u dit enigst krachtadig middel dat gy bezit om u tegen de onregtaardigheid en verdrukking te verzetten, op eene indirecte wyze te ontnemen; en in het denkbeeld dat men dit doel reeds bereikt heeft, zoegt de Advertiser zyne vorige insolentie aan den dag, en braakt als voor zes maanden geleden, zyne zwarte gal tegen u uit. Leest eens den laffen Brief van eenen verdrunken Griqua in den 343sten Nummer van dat Blad (Zaterdag den 25 Sept.) voorkomende, en schaaft u dat gy nog met uwe eigene handen den Draak mest, op wiens vergulds outaar uwe eer en goeden naam dagelijksch opgeofferd worden.

ZUID-AFRIKAAN! ik heb my niet zelve als Redakteur opgeworpen van deze Courant die uwe nationale tytel voert. Personeel belang (iets dat by my altyd het allerlaatste in aanmerking komt,) boeit my geenszins aan de voortdurend van dezelve, — en ik ben ieder oogeblik bereid, om aan den eersten braven man die zich aanbiedt, en die het eerlyk met u mogte meenen, myne plaats af te staan. Doch, zoo lang als die vrienden, op wler geroep myn eerste Nummer het licht heeft gezien, myne hulp zullen verlangen; zoo lang als die vrienden ongelukkig en vervolgd zullen zyn; zoo lang zullen my eer en pligt gebiedem om hen in hunnen kritieken toestand niet te verlaten; en dus zoo lang ook zal ik als een man de pen voeren, tot dat de overmacht of een onvoorzien toeval dezelve uit myne hand doet vallen.

CORRESPONDENTIE.

AAN DEN REDAKTEUR VAN DE ZUID-AFRIKAAN.

MYNHEER!—Waar door menschen wyzen van handelen fouten began worden, doch waar ook tevens een publiek Nieuwsapaper bestaat, dienen zulke fouten ter verbetering geexponeed te worden.

Ik kwam onlangs in de Gereformeerde Kerk, en verbeelde my dat het eene nieuwe instelling was dat de jufvrouwen in de eerste ryen moesten staan; doch men zeide my dat die jufvrouwen zaten, maar in banken die onlangs gemaakt waren. Hoe verwonderd was ik dat zulk een denkbeeld in de hoofden van de Commissarissen over Banken en Plaatsen in de Kerk was overgekomen! Waren die plaats niet uitstekend genoeg? zy waren immers de eersten; wat konden zy meer zyn! Zyn de banken maklyker dan stoelen?—Neen, oude achtenswaardige ledematen hebben hunne zitplaatsen verlaten, om dat de banken voor hen onbruikbaar waren! Of waren de dames uit andere ryen zodanig, dat zy den Voorlezer, de trouwenden, nog de gedooptwordende mogten zien? Dit kan de stelling niet zyn;—want waarom heeft men hen dan nog vervant om den Leeraar te beschouwen! Of hadden zy eenen scherm tegen het licht nodig? Neen, want by dag zyn daar vengsters, en by den avond kaarzen aan alle kanten. Ik kon niet denken dat het slechts was om iets te doen maken, want onlangs heeft die Kerk in uw eigen Blad derzelver grootse uitgaven doen blyken, en ik geloof daar kwam eene groote post in voor, over het maken van banken, enz!.

Ik voor my kan geene gegrunde reden vinden waarom die Banken daar zyn zoo als zy zyn. Mogelyk zyn zy gebouwd om de zelfde reden als de Torens van Babel. Men

ziet in alle gevallen, dat alle beelhoozers geene Phildussen zyn, en de nagedachtenis dier heerlyke zamenstelling kan de half-begravenen niet anders beschouwd worden als eene Arodatische te zyn.

Ik ben, Mynheer!

EN VOORSTANDER DER VERSCHANSTE VROUWEN.

MYNHEER!—Daar UEd. verscheidene malen bewezen heeft dat gy zonder ondersheid van persoon of natie, de waarheid aan den dag wilt leggen, tot belang van de Inwoners deser Kolonie; heb de goedheid en geef ons een inlichting van het Wyn-Depot, en voornamentlyk van de Wyn-verkopeningen in commissie, die daarby gevoegd is, men zegt dat het tot onze belang is, en dat daardoor de Wynkoopers onze Wyn niet goedkoop zal hebben. Dat wy een Wyn-Depot hebben is goed; een handel in maat-schappy om mede te deelen aan de winst en verlies dat de Wyn-handel kan opleveren is ook goed; maar een soort van dwingelandy te dryven, om de Wynkoopers jaar op jaar hier de Wynen dunder te laten betalen dan zy hier of op andere plaatsen kunnen ver-koopen, is niet goed, al hoe veel wy wenschen een goede prys voor onze Wyn te krygen, want wy zitten op zware schuld, wy moeten dure brood, dure vleesch en dure ossen koopen; maar evenwel moet de Kaapsche Wynkooper leven, en zit ook met dure vatwerk en pakhuizen, en om dat zy deze zware kapitaal niet ledig kunnen laten, moeten zy dan koopen jaar op jaar, zonder vooruitzicht van winst, is ook niet goed. Hebben wy niet de gevolgen gezien; hoe veel van ons hebben hunne buiten-affaire verlaten om de Wyn-handel te dryven, en zonder onder-vinding de Wyn opgedreven; wat is daarvan geworden? Na eenige jaren zyn de genen die nog wat over gehouden hebben, weder naar buiten gekeerd, en de anderen geheel bankroet geraakt. Nu komt twee menschen en zegt ons: Gy moet uwe Wyn-niet-nanden Wynkooper verkoopen, wy zullen het voor u doen, en wy zullen zorgen dat UEd. er een goeden prys voor krygt; als gy geld nodig hebt, zullen wy het u voorschieten, ja zelfs kofly en suiker kunt gy ook in voor-schot krygen, als gy dit gedrukt papier maar teekenen wilt, waar door uwe Wyn, Maar of Brandewyn verbonden wordt, kan UEd. alles van ons krygen.

Mynheer! heb de goedheid en plaatst deze brief in uw belangryk Courant, op dat het zy door u, of door andere goede personen die de zaak beter begrypen dan wy, ons een uitleg daarvan gegeven worde. Het komt ons voor als dat wy vier of vyf Ryksdalders missen moeten met commissie-disconten, renten, enz. dat het beter is dezelve aan de Wynkoopers te gunnen, die voor ons de kans wagen, dan aan die twee personen die zonder gevaar eene zekere winst zoeken, tot nadeel van een van beide partyen, of om de beiden te humbug.

Ik ben, enz. D. V. Kaapstad, 7 July 1830.

MYNHEER.—Het was een der verzoeken van de Ingezetenen van dit Land, dat het Zyne Majesteit genadiglyk mogte behagen, om aan ons het voorrecht toe te staan van een onafhankelyk Geregts-hof en Teregtstelling door Gezworenen. Op aanbeveling van Zyne Majesteits Commissarissen van Onder-zoek, strekte Hoogstdezenlye zyne vaderlyk koesterende hand ook in dit geval tot ons uit, en wy verkregen het gedaan verzoek.

Met hoe veel genoegen dit verwacht geschenk ontvangen werd; zagen wy al dadelyk door de nutterlyke vreugde bewezen; alom verkondigden de illuminatiën door de geheele stad de dankbare geestdrift der bewoners; ja, zelf zag men de Postische geest op toepasselyke schilderstukken, by die gelegenheid voortgebragt, uitstralen. De namen onzer Regters waren somtyds het slotwoord van den rym. Kortom, alles was vreugde, de gulde eeuw verscheen, en de schatten der wereld zouden nu langs de stranden vloejen van een land, daar zuivere recht en regtvaardigheid op den onbevekteten troon zouden ziten. Voor zoo verre de personen onzer Regters betreft, geloof ik, dat de vreugde met reden blyft voortduren. Dan, of het grond beginsel der tegenwoordige Regtspleging wel zoo verre boven de vorige wyze waarop het recht werd bediend, te verkiezen is, zoude ik niet zoo gaaf durven toegeven. Het komt my voor, dat het Arbitrium Judicis thans te uitgestrekt is, en de magt des Regters te veel van deszelfs eigene wil afhangt, vooral in het bepalen der straffen.

Gestel eens, er word eene civiele actie tot schadevergoeding, het zy uit krachté van schimpschrift, conversatio criminalis, of andere oorzaken, voor den Regter gebragt. Deze besluit (wy willen gelooven, ter goeder trouwe, en na de inspraak van zyn geweten,) de zaak, en heeft het onwedersprekelyk in zyne magt, om den beklagden voor zyn gansch leven te ruineren, en aan den bedelstaf te brengen. Een magt, dunkt my, veel te groot om door één enkel mensch te worden uitgeoefend; of aan denzelven te worden toevertrouwd. Buitendien, de Regter is en blyft mensch, die even als andere menschen door byzondere denkbeelden en begrippen gedreven wordt, en naar gelang van die denkbeelden, worde dikwyls (dit is ten minsten mogelyk) de straffen bepaald. De eene Regter zal eene aardigheid in geschriften als het uittvloeielen van een vrolyk oogeblik beschouwen, dat, gelezen zynde,

een glimlach verrekt, en dra word ver-geten; terwyl een tweed zulke als eene vuilaardige aanranding, het voortbrengsel van een slecht hart zal openen. De eerste geeft mogelyk een farthing schadevergoeding, en de laatste eenige honderd ponden. Even zoo is het in het tweede geval; de eene is strenger zedemeester als de andere, of verschilt in jaren. De eerste geeft een vonnis van hooge boete, welke door den verdiger niet betaald konnende worden, hem aan eene voortdurende gevangenis onder-werpt; terwyl de andere mogelyk zal zeggen: "Gaet heen en zondigt niet meer."

Nu dunkt my, Mynheer de Editor, dat het voormalig Geregts-hof, bestaende uit acht personen (gesteld de begraaftheden en genedigheid gelyk,) veeleer konde gedacht worden minder te dwalen in hunne uitspraaken dan een enkel mensch. Want Salomon zegt immers "de wysheid des raads is in velen." Of wy dus veel gewonnen hebben in het grondbeginsel (principium) van onze Regtsbedeeling, durve ik niet beslissen; maar laat dat aan wyzere hoofden over om dit te beweerem.

Ik ben, enz. Eerst over Inwoners.

In de Demerara Chronicle van den 6 September 1829, leest men het volgende bericht:

Omstreeks de maand Mej II. ontmoette eene Nederlandsche Oorlog-sloop een vaartuy van het eiland Sabá, waarvan zy zich meester maakte, alzooh het geene papieren kon vertoouen. Kort daarna kwam er een Schooner aan, welgewapend en sterk bemand; deze praaide het Nederlandsche schip en eischte het vaartuy terug, voorgevende dat het een kaper van Buenos Ayres was, dien zy prys gemaakt had. Dan de papieren van de Schooner onderzocht zynde, bevond men dat hare commissie reeds lang vervallen was; zy werd dus mede aangehouden en met het vaartuy van Sabá naar Suriname opgebragt, om daar prys verklaard te worden. Te Suriname bleek het dat het vaartuy van Sabá in Brazilié te huis behoorde en van daar naar de Afrikaan-sche kust was gegaan, om slaven te halen en dat het op zyne togt door een zeeroover was gnomem; dezels equipage was verdwonen; en de zeeroover kon op geene voldoende wys zeggen waar de manschappen gebleven waren. Nogtans vernam men door een der matroozen van den roover, dat die ongelukkigen waren gepraat geweest in eene sloep, die men in den grond had doen zinken. Het rooifchip werd dus te Suriname prys verklaard als eene lading slaven aan boord hebbende, er bevond zich mede op dat schip een aantal vaten spek, die in het openbaar verkocht werden; by opening derzelve vonden de koopers onder het spek stukken ingezouten menschen vleesch. Sommige stukken vertoonden de teekenen waarmee de zeelieden gewoón zyn hunne licha-men te merken. Men wist niet of het menschen vleesch oorspronkelyk met het spek was gekuip geweest, dan of zulke door de zeeroovers gedaan was."

TAFEREEL VAN ENGELAND IN DE XVIII. EEUW.

By den eersten stap in dit land, geraakte ik terstond in geen gering gevaar. Ik bezag zonder eenige de minste bekommering een dier oorlogschepen die aan Engellaad die heerschappy op de zee verzekeren. Als ik terug wilde keeren, verklaarde men my dat ik de eer zoude hebben zyne Brittanische Majesteit eenige jaren als Matroos te dienen, en niets dan het geld van den Hr. Pitt was in staat om my van de pressing te bevryden. Deze gewoonte scheen my toe zeer weinig ooreenkomst te hebben met de zoo zeer geroemde Britsche vryheid. De Vreemdelings Bill maakte ons ook niet weinig zwarigheden; doch eindelyk kwamen wy, na alle deze belemmeringen doorgevoerd te hebben, gelukkig te Londen.

De zeer eerwaardige en geleerd Heer Arthur Young, voorheen de economist naderhand door de Ministerieele Regering en zyne vlygge pen, in eenen Politicus hervormd, had hier even te vor-n een voorstel gedaan, volgens hetwelk alle echte Britten zich moeten verbind-n, om met ieder Jacobyn, dat is, volgens Youngs Definitie, ieder die eene verbetering der Engelse Constitutie in de geringste omstandigheden zoude wenschen, niet te handelen, maar hun in tegedeel tot roem der Britsche vryheid te ruineren en te vernietigen; een ander systeem, namentlyk, om in Engeland een soort van Inquisitie in te voeren, was niet door gegaan. Het gemeen plunderde nu, om deszelfs John Bull-schap aan den dag te leggen, de huizen van eenige kooplieden, die een smeek-schrift om eene reforme in het Parlement te bekomen ondertekend hadden, en van wien men veronderstelde, dat zy de grondstellingen van Young en De-Luc niet zeer toegedaan waren. Zy woonden de zittingen van het Parlement by, op het wydelijk dat de aanvoerders der onlusten, door welken de brave Priestly zoo veel schaden had geleden, met een soort van straf die veel overeenkomst met egn belooning had, vry kwamen. In eene tweede zitting beriep zich de Staats Secretaris Dundas, op het getuigenis en den raad der voornaamste dievenvangers en dievenleiders in Londen; en in de derde vielen alle die genen door welke de on-menschehlykeden van den slaven-handel ges-eemd hadden. Kaptein Kimbar had eene jonge Negerin, die, uit schamte over zekere

omstandigheden hare gere eigen, zich voor de matrozen verborgen had gehouden, ter verlustiging van zyne scheepsvolk, by de beenen aan de mast doen binden, en vervolgens tot op de dood met zweepslagen doen kastijden; de Parlements leden waren van gevoelen, dat soortelyke kleine ongeschiktheden niet wel konden afgeschafft worden, niet hoopte dat de byzondere voordeelen der kooplieden daardoor te veel zoude lyden. Alle lust om meer te hooren was ons geheel vergaan.—Hans kyk in de Wereld, pag. 174.

LYST DER SCHEPEN die gedurende de jongst afgelopene Maand September de Havenen deser Kolonie hebben bezocht.

- AANGEKOMEN.
Sept. 2. De brik Eclipse; E. Davis, van Algoabaai 24 Aug. naar Tafelbaai.
3. Z. M. brik Falcon, Kapt. Colpoys, Mauritius 3 Aug. Simonsbaai.
Edmond Castle, G. Harris, Downs 14 Juny, Tafelbaai.
5. Hebe, R. Douglas, Mauritius 30 July, Tafelbaai.
10. Usk, T. Long, Tafelbaai 5 Sept. Post Elizabeth.
11. Cornwallis, H. E. Henderson, Tafelbaai 6 Sept. dito.
Resolutie, T. Goldsworthy, Rio de Janeiro 20 July, Tafelbaai.
Conch, T. Cobern, Algoabaai 2 Sept. dito.
12. Phoebe, J. Beaton, Rio de Janeiro 8 Aug. dito.
Belzon, J. Talbert, Downs 23 Juny, do.
George IV. S. Phelps, Algoabaai, 3 Sept. do.
Venus, J. Harvey, Liverpool 21 Juny, dito.
Gowai, J. Esheby, Downs 14 Juny, do.
13. Mersey, E. Sharpe, Tafelbaai 1 Sept. Post Elizabeth.
14. Cleopatra, G. Sweet, Dublin 26 Juny, Tafelbaai.
Lord Hungerford, C. Farquharson, Plymouth 13 July, dito.
Woodbine, R. Ouston, St. Helena, 18 Aug. dito.
Barrington, R. Mentrup, Downs 20 Juny, dito.
17. Wanderer, E. Williams, Mauritius 24 Augustus, Port Elizabeth.
Abberton, C. Percival, Portsmouth 10 July, Tafelbaai.
18. Freeland, E. Jones, Manilla 27 April, dito.
Feesje, W. Gowan, Batavia 5 Aug. do.
20. Margaret, J. Biddle, Bristol 25 Juny, dito.
21. Lonsch, R. Colgrave, Bombay July, dito.
22. Bussorah Merchant, G. Johnson, Penang 22 July, dito.
Percy, W. Ruttier, Mauritius 23 Aug. dito.
Z. M. Korvette, Tweed, Kapt. Lord Churchill, Mauritius.

UITGEZEILD.

- Sept. 1. Bengal Merchant, G. Cox, naar Madras.
Mersey, E. Sharpe, Algoabaai.
Usk, T. Long, dito.
Lord Amherst, R. Thornhill, London.
Cornwallis, H. Henderson, Algoabaai.
Maignel, R. Watkins, Engeland.
Palence, T. Mathews, Knyans.
Olive Branch, J. Anderson, St. Helena.
Chorinda, J. Carew, Algoabaai.
Flamingo, J. Scorey, dito.
16. Juno, C. Black, Nieuw Zuid-Wales.
18. Cleopatra, G. Sweet, Swan River.
20. Belzon, J. Talbert, Mauritius.
Lord Hungerford, C. Farquharson, Calcutta.
21. Feesje, W. Gowan, London.
Z. M. brik Falcon, Kapitein Colpoys, Jamaica.
22. Georges, G. Scotland, Liverpool.
Gowan, J. D. Esheby, Algoa Baai.
Freeland, E. Jones, Lisbon.
23. Abberton, C. Percival, Bombay.
Minerva, R. Hare, Algoa Baai.
26. Lohach, R. B. Colgrave, London.
Bussorah Merchant, G. Johnson, dito.
27. Constitution, H. Dunsterville, Algoa Baai.
28. Kerwill, — Fawckner, Mauritius.

GETROUWD

In de Nederditsche Hervormde Kerk. Op Zondag den 26 Sept. Jasper Pietersen, met Elizabeth Maria Nagel.

GEDOOPT.

Een zoon van den Hr. A. Louw, met name Jan Hendrik.
Een zoon van P. A. Dantu, met name Johannes Henricus.
Een zoon van J. H. Vos, Hz. met name Lambert Johannes.

OVERLEDEN.

- 22 Sept. Eene dochter van N. van der Hoeven, met name Helena Maria, oud 2 jaren, 1 maand en 9 dagen.
Een dochter van C. H. Poolman, met name Georgina Christina, oud 1 jaar en 11 dagen.
23. De Hr. Carel Christiaan Schmitz, oud 74 jaren, 5 maanden en 28 dagen.
24. De Hr. Petrus Johannes Keeve, oud 56 jaren, 4 maanden en 25 dagen.
27. Eene dochter van L. Armstrong, met name Mary, oud 2 jaren en 9 maanden.
Eene dochter van Alida Gertzen, met name Elizabeth Geertruyda, oud 1 jaar en 9 maanden.
29. Petrus Jacobus Joubert, Sz. oud 51 jaren en 2 maanden.

Table of market prices for various goods including flour, sugar, and other commodities. Columns list item names and their corresponding prices.

ERRATUM IN OUR LAST.

In the leading Article, 3d column, line 59.—
For "Philantropy; Instance—Wisdom," &c.
Read—Philantropy, Justice, Wisdom—

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, OCTOBER, 1, 1830.

TATTLING BEFORE AND AFTER THE STORM.

"Is the Zuid Afrikaan still alive?" "Does he still live, move, and blab out the Truth—the nasty provoking truth, notwithstanding the many rubbings, drubbings, bumpings and thumpings which have been so liberally bestowed on him?"

Why, you all look astonished at finding me in such very high spirits, but let me tell you it puts life and spirit into a man to enter upon a conflict when he knows that successful or unsuccessful he will be supported, and that nobly.

chiefs. Gentlemen, I say—Gentlemen—my head-ache is gone—the barometer is high again—the tempest is past—the sky is serene—and the tight little ship, "Zuid Afrikaan," having now lightened herself, and cleared her decks for action, by throwing over all her fifth and lumber, is cruising around her former station in quest of pirates and smugglers; and said ship has the honor of announcing to you, by a salute royal, that the Commander hopes to be excused all visits of condolence; for, how hurtful a sever this short conflict has been to some, it has been beneficial to him by giving him a little further insight into human character.

You must know, that three or four days previous to the Storm (my head then being perfectly sound, and my ideas quite clear) the attention of the multitude was especially directed to a few very troublesome whirlwinds, which raised such vast clouds of dust and so suddenly in the streets, that nobody had any chance of escaping coming in contact with them. This unpleasant powdering I myself experienced once or twice, and happening at the same time to fall in with some acquaintance, it was "Dear me, what a dust! What do you think of this, Mr. Editor, will it be rain or wind?" Now, I don't profess to be weatherwise, and so to avoid being pestered to death, generally gave evasive answers to such sapient inquiries.

Well, then it was, "O, it will only be a shower of rain, for there is hardly a cap-full of wind, and the clouds do not fly very high. I heard some frogs croaking last night, tho'—at all events, the "Zuid Afrikaan" has nothing to fear from the weather—for hail, rain, or shine, we'll keep a good look out for him, depend upon it.

Now here was a pretty situation to be placed in, half-choked with dust, half blinded by the moving columns of sand, and obliged to swallow dose after dose of this nauseous hummer; with whomsoever I spoke, they gave me the same promises, and made the same protestations. The Anti-Africans, who like "things just as they are," said nothing, or at least, very little; but one or two ventured to ask after my health, no doubt in hopes of hearing me sigh and grunt out a pitiful case. Well, what comes after all this? Why the sun is suddenly eclipsed—it rains—it thunders and lightens—the wind roars and blows great gusts; in a word it is a dreadful storm; and—my generous protectors, Ah! ah! ah! gentle reader, do laugh with me to keep me in countenance; for, upon my honor, laugh I must—I can't help it—really I can't, my generous protee.... Ugh, ugh, ugh! Oh! lack a daisy me! there was hardly one to be seen near enough, or generous enough to lend a helping hand. Two or three gathered themselves into a knot, and with looks big with self-importance, were letting every body know that they foresaw it all, any croaked out warning. You know, gentle reader, some folks are very clever at giving their words just what import they please, according to events. But you would have enjoyed a rich treat by hearing the hypocritical dogs whine, cant, or bully out their windy words of wisdom at the public sales and street corners; here a shrug—there a sneer—and there a ferocious scowl; all sounds—from the Cockney—"O, la!" to the roar of a Bull;—all gestures from the Church farthing throw of the hand, to the maniac stamp of rage; and all dialects, from the slang of Dirty Bob to the pretty pause of the clerical dandy.

smile, except in a Crocodile. Well, well, to see him laugh, and smirk and grin—and—gentle reader, to see all this, you would have laughed too, and do you think I did not laugh. To be sure I did, and that most heartily, for these miserable fellows instead of exciting my anger gratified my vanity, for it shewed me very plainly that my paper, the "Zuid Afrikaan," was by no means so insignificant as they would make you and themselves to believe if they could. No, no, gentle hypocrites, your impolitic display of gaiety has completely let the "Cat out of the Bag." You imprudent fellows, why didn't you wait until the poor "Zuid Afrikaan" was fairly defunct, and then you might have danced over his grave to the music of "Wild Gorah's" innumerable—then might you have continued your march of humbug-harmony and Hottentot from the Gariep to L'Agulha's, and from Table Bay to the Arcadian Banks of the Great Fish River. Good, my Masters, good—good, now you've told me very plainly that you "Tun Faw," hate me and fear me, and now mark me, I'll tease you: I'll stick to your skirts till either you or I cry "hold enough." I will not vilify you, nor traduce you, nor abuse you, nor call you wicked names, but I—I—I will do—more than all that—I will tell—the truth—and expose—your falsehoods. Good bye, Saca.

South Africans, a word or two with you in sober seriousness before we part. You must have seen in the course of the many events relating to our Press, which have passed during the month now elapsed, that there is a formidable party secretly plotting the destruction of this really independent Paper; that said party are endeavoring to snatch from your hands the only effectual weapon you possess to combat injustice and oppression, and in the idea that they have partly succeeded, the "Advertiser," begins already to resume his former tone of insolence, and to assail your ears with the same indecent publications which he did six months ago. Only read the disgusting letter of "An oppressed Griqua," as inserted in No. 344 of that Paper, and be ashamed of yourselves for continuing to feed with your own hands this monstrous Idol on whose altar your honor, and national reputation are daily slaughtered, to gratify the overweening vanity and self-deceiving conceit of a snug party of the immaculate examples of brandy drinking, and blasphemous wretches who are taught at an immense expense to believe that by canting and Psalm-singing they will propitiate the Deity more certainly than the honest and industrious, though unobtrusive labourer.

South Africans! though I am the creator of this Newspaper which bears your Colonial designation, yet I did not assume the Editorship of said paper by my own election, I was called to it and obeyed the call. No personal interest (which is always the least object with me) binds me to promote its continuation, and I am ready at all times to resign my post in favor of the first honest man who may feel inclined to devote his time and talents to your service and in your defence. But as long as those friends, at whose voice the first Number of this Paper was given to the world, shall need my assistance, as long as those friends are unfortunate and unjustly persecuted, I shall feel myself bound in honor not to forsake them in their distress; and I will not desert them, I will not desert you, South Africans. Give me your confidence and I will not deceive you, but will continue to exert my pen as far as my humble abilities will permit in the cause of right and truth, until the abuse of power or some other accident over which I have no control shall dash it from my hand.

CORRESPONDENCE.

TO THE EDITOR OF THE ZUID AFRIKAAN.
Sir,—Knowing you wish to give publicity to whatever tends to the public good, I shall feel particularly obliged by your inserting the following in your invaluable paper:—
Leaving George's Hotel last evening about 9 o'clock, I was proceeding to the Government Gardens, when turning into the main road, being very dark, my head came in contact with a wooden bar, and not being quiet so hard, I fell to the ground, and am now suffering from the effects of the blow. On inquiring this morning, I understand there is some one dangerously ill in the house before which the bar in question is placed. Now, Mr. Editor, no one, I think, can blame any person for using necessary precaution to keep the plate quite from rolling of carriages, &c., but I must maintain, if those bars are put there for that purpose, sufficient light ought to be there to prevent foot passengers from knocking out whatever brains they possess. I hope this hint will be sufficient to serve for the future all persons, and among them
A CONSTANT READER.
P.S. I believe there are no lights excepting one over the door of the next house.

Sir,—It was one of the Petitions from us, the Inhabitants of this Country, that His Majesty may be graciously pleased to grant us the privilege of an Independent Court of Justice and Trial by Jury. At the recommendation of the Commissioners of Inquiry, it pleased His Majesty, also, in this case, to extend his parental hand to us, and we obtained the privilege prayed for. With what satisfaction this expected gift was received, the illuminations and other demonstrations of acknowledgement which took place on the occasion, sufficiently testified; even the poetic vein contributed to adorn the very appropriate paintings then

everywhere exhibited; and the names of our Judges were frequently the concluding words of these effusions. In fact, all was joy, and it seemed as if the golden age was restored,—the treasures of the earth would now flow along our shores—and pure and unprejudiced justice preside in our Tribunals. As far as respects our Judges individually, I believe the original sentiments in their favor still continue to exist; but whether the principles of the present course of proceedings are upon the whole to be preferred to those by which justice was formerly administered, I am not well prepared to admit. It appears to me, that the Arbitrium Judicis is at present too extended, and the authority of the Judge is too much dependant on his own will, particularly in awarding punishments.

For instance, suppose a civil action for damages is brought hither in consequence of a libel, Orim Con, or other injury—the Judge decides (and we will hope, bona fide, and according to the dictates of his conscience) the case, and has it irrevocably in his power to ruin the defendant for life, and reduce him to a state of beggary; a power, in my opinion, too great to be exercised by, or entrusted to any single individual. Besides, the Judge is and remains but a man, who, like all other human beings, is ruled by different ideas or opinions, and according to those, frequently, (at least it is very possible,) the punishments are regulated. One Judge will consider a humorous piece of composition as the effusion of a merry moment, which, being read, will cause a smile, and be immediately forgotten; while a second will consider it in the light of a malicious attack, and the production of a corrupt heart. The first perhaps will consider a trifling offence sufficient, while the other would not be satisfied with any thing less than hundreds; the one is a more strict moralist, and the other differs in years. In the first case, if the defendant be unable to pay, his doom becomes imprisonment for life; while the other would merely say—"Go, and sin no more."

Now, Mr. Editor, I think, that the former Court of Justice, consisting of eight persons, (supposing the qualifications to be on a level,) may be readily supposed less to differ in their judgments than one single individual. For Solomon says, "In the multitude of the counsellors there is safety." Thus, whether we have gained much in the principium of our Judicial Institution, I am not permitted to determine; but will leave that for more enlightened heads to prove.
I am, Sir, &c.
AN OLD INHABITANT.

TRIAL BY JURY IN CIVIL CAUSES.

(Concluded from our last.)

Why should the forms of a barbarous age be maintained to the effect of producing deception? Why should not justice be administered under forms consistent with truth and honesty and sound principle; and in such a way that all and sundry may clearly understand what is doing—that a man may know under what sort of government he actually lives—what place he holds, and what place other men holds, and what duties they perform to the community? Why should jurymen be puffed up with the notion that they are judges, when so many inventions have been devised to limit and assuage their decisions—and have even been rightly and necessarily devised, as all admit who know any thing of such proceedings?

It would be easy to place the matter on a right footing. The oath of a jurymen ought to be, not that he is to try a certain issue, or decide a cause, but that he is to consent to no final judgment that appears to him inconsistent with truth and substantial justice. The pleadings ought all to be addressed to the court. The judge ought to pronounce the sentence or verdict; and having done so, it ought to be solemnly rehearsed to the jury. If no objection is made, the sentence stands. If a jurymen refuse his assent, the whole may retire for a limited time. If eight out of the twelve do not concur with the judge, after a brief consultation, they ought to be dismissed, leaving the (plaintiff) pursuer without a verdict.

In this way juries would substantially have as much power as at present, while at the same time there would be no modifying of opinions—no throwing the dice, or drawing lots, among the jurors, no perjury, little interference with the judges, no insulting of juries by withdrawing from them the law, and few, very few new trials. The public would see and know the true value and duties of juries, viz. to act as spies upon the learned professional judges, to compel them to explain their views and opinions to the world at large, and to resist any manifest tendency to partiality or corruption. Ordinary juries, especially as now constituted, are unfit to perform any other public services than these; but to these they are competent, and nothing more ought to be required of them. The Trial by Jury would be purified from its absurdities and immoral tendency, while it would remain available for every important purpose, to which it is calculated to prove subservient.

examining his witnesses. Hence chicane and dexterity have been recommended to us. A pursuer (plaintiff) tries to leave out some bit of evidence necessary to his antagonist to force him to lead evidence, while the other is tempted to hazard the want of proof on his part to avoid the effect on an ignorant jury of the persuasions of his opponent's counsel. Thus dexterity and stratagem are substituted for the grave and deliberate investigation of truth. The minds both of practitioners and of litigants are corrupted. All these, and other absurdities, stared Scotsmen in the face when the Jury Court appeared among them. They gazed with wonder and disappointment on the far-famed English Trial by Jury in civil causes. Like travellers in a strange country, they perceived a thousand absurdities in the procedure, to which the natives, by habit and familiarity, had become insensible. Had England sent down to us the institution, by merely declaring, in a single sentence, that it should be lawful, when found expedient, for the judges of the Court of Session to try civil causes by juries, and from time to time to make the requisite regulations, it is certain that, long ere now, the institution would have become popular, convenient, and useful, or it would have been abandoned. But in Britain nothing can be done without a job. In 1806 the Whigs wished to job it, and, to do them justice, their plan was, in a considerable degree, of the reasonable kind now suggested, adding, as a doubt, the benefit of various new lucrative posts. But they went suddenly out of office, and their opponents had gone too far in opposing their scheme, to find it easy at once to announce a change of opinion, and to turn round and adopt the job; for in those days political men had some narrow-minded scruples about such matters. After the lapse of a few years, Lord Chancellor Eldon found out that he might avoid some trouble by introducing Jury Trial into Scotland. It was convenient at the time to provide an office for an English barrister connected with Scotland; so the jury job, on a more narrow scale than formerly, was renewed. The whole plan was spoiled by this single circumstance of sending down an English barrister. If it had been possible for any man of that description to surmount all difficulties, the Right Hon. William Adam was that man: His high urbanity—his experience—learning—love of business—knowledge of the country, of which he was a native—its manners—its dialect—its institutions in general, seeing he had even in his youth been enrolled as an advocate—all advantages were on his side. But he undertook an impossibility,—that of rendering acceptable to us English forms, which in themselves were truly erroneous, of which the errors were palpable to Scotsmen, in consequence of their novelty, and to which, without renouncing their native sagacity, they could not be reconciled. He struggled on with wonderful vigour, surmounted difficulties which would have repelled any other man, and conducted trials in a manner that highly recommended himself, although not the system which he was endeavoring to introduce, for this plain reason, that his forms were all English—his precedents in the management of these forms were English—his juries were to play at Englishmen—the litigants were to do the same. Hence, in nine out of ten cases, litigants submitted to what they accounted injustice, rather than proceed before the new Jury Court.

It is now proposed to do at last what should have been done at first, that is, intrust Jury Trial to the judges of the Court of Session. But here, again, we are threatened with a new job, which threatens to make Trial by Jury in civil causes permanently defective and useless. Mr. Adam was sent down to the Jury Court, Mr. Abercromby has been sent down to the Court of Exchequer. Scotland is now regarded as a province—a colony, or something more subordinate, in which, however, there are some snug situations to which broken down statesmen may retire. Mr. Brougham is also a Scotch advocate, although his practice in the law has been in the character of an English barrister. If he cannot get to the wool sack, to the rolls, or something good in England, he seems to look to Scotland, and is represented as having suggested in Parliament, that it would be right always to send an English barrister to conduct the Scotch Jury Court. Mr. Brougham is undoubtedly a man of whom Scotland, the place of his nativity, has cause to boast. But his suggestion and his plan (if it be his plan) is most pernicious. The effect of it must infallibly be, to prevent Trial by Jury from taking root in Scotland, because for ever fettered and discredited by the encumbrance of English forms. What Mr. Adam could not perform, will never be accomplished by any talents, however brilliant, that have had the same preparation.

— Si Pergama dextra Defendit possent, etiam haec defensa fuissent.

We have, no doubt, got down English newspapers, containing an unaccountable libel on the Lord Advocate, so far as they represent him as stating in Parliament, that the Scots had been unwilling to receive Jury Trial, being wedded to old forms—that it was nevertheless introduced in 1815, but with caution, in a separate court—that, in 1819, it was found that Scotland was not so averse to Jury Trial as had at first been imagined, and it was further extended—that "thus did the Trial by Jury go on from year to year, till it became acceptable to all classes of persons." Now, the reverse of all this is nearer the truth, and it is scarcely conceivable that such a statement could have been made by the Lord Advocate. If made, it implies a most unaccountable degree of ignorance of the opinions of practitioners in the Civil Courts of Scotland, as well as of the sentiments of the people at large. It is just as absurd as the suggestion ascribed to his lordship, of the inadequacy of the Bar of Scotland to apply fifteen qualified judges to the Bench. But his proposed bill would require a special discussion of its merits. It appears to contain only one good enactment, that of leaving Trial by Jury to be managed by the Court of Session, but to be managed in a way that neutralizes its value. The bill has been carefully withheld from the public, like another Popish Plot—no doubt, that it may be hurried through Parlia-

NOTICE—GRAHAM'S TOWN. WHEREAS on the night of SATURDAY, the 4th August, TWO HORSES, the property of the Undersigned, were stolen out of his stable in Beaufort-street. They are supposed to have been driven from the door of the 15th Regiment, where they were taken from the escort from the 15th Regiment, were taken to town on Friday last. On the night of Saturday, they were taken to the Civil Commission. Notice is therefore given to the Public in general, and to Travellers in particular, should any one happen to see the above horses (which are described below) they are specially requested to take them into their charge, or otherwise inform the Undersigned, where the said horses are to be found, and will be rewarded for their trouble.

DESCRIPTION.—One is a dark bay Stallion, much of the English blood, got by Zouave, between 14 and 16 hands high; has numerous small white spots over different parts of his body; a white spot on his forehead, legs from the knees downwards Jet Black, both Mares and Tail very black and bushy; he has been always kept in the stable and well groomed. The other is a light chestnut with a white spot on his forehead, a strong servile side near the flank. Both his hind fetlocks are perfectly white. Long Mane and Tail the same color as his body.
September 6.
A. MACDONALD.

CAPE BAZAAR,
ST. HELENSBURGH.
JUST received, as under: Leghorn Hats and Bonnets, also split straw and Umbrellas, black and coloured Gros-de-Naples, black Florence and Italian, superfine Cloths and Kerseys, printed Madras and Cambrics, fashionable Ribbons and Waistbands, imitation and real Shawls, Hosiery and Gloves of every description; Mantilla and Havana Hosiery; with the usual variety of fashionable and best Fabrics, at very low Prices.
MISSING out of my Stable, since WEDNESDAY Evening last, the 22d instant, a grey HORSE, slender made, and having a white spot on the forehead. Whoever will return the same at my Residence, shall be rewarded as follows:
Garden, Zeyher, Sept. 30. J. J. L. SMYTH.

TENDERS WANTED
For the Repairs of the Big Reservoir. THE Big Reservoir having received considerable damage and in want of country Repairs, any Person willing to do the Repairs wanted, may see the particulars of the work to be done in the Surveyor's Report, at the Office of Messrs. Merriam & Strang, Notaries, Hout-street, and Tenders will be received by Borden & Pillans, 88, Long-street, on Monday the 4th inst.

NOTICE.
THE Undersigned informs the Public, that he has obtained leave to act as an Undertaker, and therefore solicits a share of the Public favor.
No. 10, Race-street. JUSTINUS HURLINGH.

PUBLIC NOTICE.
THE Undersigned having appointed Mr. PHILIPPUS ALBERTUS HEEBER, as his General Agent, for the purpose of collecting all Moneys due to him, or which he is entitled to receive, Notice is therefore given to the Public; with an intimation that the same time, Mr. HEEBER has received instructions to institute legal proceedings against those neglecting to discharge their respective Accounts on the days upon which the same become due.
Vendor Office, Stellenbosch, Oct. 10. A. M. MEILING, Licensed Auctioneer.

PUBLIC SALE.
ON TUESDAY, the 5th of October next, at the Place of Mr. G. W. Willet, at Tygerberg, for account of Mr. Jan Hendrik Vorster, of 1,500 very fat Sheep, such as have not been brought from the interior within the last ten years.
Vendor Office, Paarl, Sept. 30.

PUBLIC SALE.
MESSRS. R. H. MYBURGH, P. G. MYBURGH, and P. A. MYBURGH, Jun. SONS, Executors of the Estate of the late Mr. J. A. Myburgh, Sen., will, on WEDNESDAY, the 9th of October, instant, sell by Public Auction, at the Place of Mr. Jan J. van Pampus, at Pampuskraal, 100 young calves and untrained Oxen, 30 slaughter Oxen, and 100 slaughter Cows, now brought from the District of Somerset, all in good condition. N.B. Three Months' Credit will be allowed, on giving good security. P. A. MYBURGH, Jun. Vendor Office, Stellenbosch, Administrator of Vendor Office, Sept. 16.

THE Undersigned requests that her Slave-boy, named Omtong, being a Saddle by Trade, may not be employed as such without her consent, nor be employed during the night time. Widow S. VOLSTEDT.

DIED.—On the 24th of Sept. my dearly beloved Husband Petrus Johannes Kees, Sen. aged 56 years, 4 months, and 25 days; of which severe loss I hereby give Notice to Relatives and Friends.
N. B. All Persons standing indebted to, or having any Claims against, the Deceased are requested to send them in within one month, to the Undersigned, Testamentary Executor.
—GEERTRUIDA JOHANNIA van GOEDERDEN, Widow of P. J. Kees, Sen.

SHIPPING INTELLIGENCE.
ARRIVALS IN SIMON'S BAY.
Sept. 29. H.M. Ship Tweed, Lord J. Churchill, Mauritius. This ship, this port, brings a mail. Passengers, Lieut. Collis, Mr. Miller, and one servant.
SAILED OUT OF SIMON'S BAY.
Sept. 26. Lonack, R. B. Octrover, to London. This ship got back on Wednesday night last, having experienced severe gales and considerable damage.
Do. 26. Bushong, R. B. Octrover, to London. Do. 27. Constitution, H. Dunster, to Algoa Bay.

ARRIVALS IN ALGOA BAY.
Sept. 21. Flamingo, Ditto, 22. Clorida. SAILED OUT OF ALGOA BAY.
Sept. 11. Atlantic for London. Sept. 24. Wanderer for Table Bay. VESSELS IN ALGOA BAY.
Uk. Cornwallis, Mersey, Flamingo, and Clorida. Sept. 18. The Patience arrived at the Kynna.

CHRISTENINGS.
In the English Church, Cape Town, Sunday, Sept. 26, by the Rev. George Hough, M.A., a daughter of Mr. Labrun Atwell, baptized Emma Mar. A.M.
In St. Andrew's Church, on the same day, by the Rev. J. Adamson, D.D., a son of James Hutton, Esq. baptized James Frederick.
At a Roman Catholic Mission, 75th Regt. baptized William.
A daughter of Mr. Thomas Reid, baptized Elizabeth.

DEATHS.
Sept. 23. James Jenkins, boatman, aged 36 years.
Do. 24. Henry Hildey, steward of the ship Lonack, aged 30 years.
Do. 27. A daughter of Mr. Lawrence Armstrong, named Mary, aged 2 years, 2 months, and 20 days.

CAPE TOWN.
Edited by C. E. BOSCH, No. 4, Buit straat.—Printed by the Proprietor, P. VAN BUREN, No. 2, No. 1, and Published by G. N. V. V. V. No. 2, Short market street.

Best Hides, Tanned Goat-skins, and Butter, without Reserve.

TOMORROW MORNING, October 2d, will be sold at Mr. BLORE'S Sale, best tanned Hides, and white and black Goat-skins; likewise, a few kegs of fresh Butter, received per GEORGE IV. L. & W. HEMMAN.

TOMORROW MORNING WILL be sold, at Messrs. JONES and COOK'S Sale, for account of whom it may concern, a few kegs of Copper, and 2 lengths of Chain Cable, about 40 tons each.

In the Insolvent Estate of JAN FREDRIK KIRSTEN, J. F. Son.

A PUBLIC SALE will be held on FRIDAY, October 2d, 1829, at the Place called Haas & Koer, situated in the Cape District, of all the Property belonging to said Insolvent Estate, viz.

1. The Freehold Estate called Haas & Koer, with the buildings thereon, consisting of a Dwelling-house, with seven Rooms, a Coach-house, Cow House, Serivan's Room, and Wind-mill, measuring three Morgen, one hundred and thirty square Rods, and one hundred and eighty square Rods.
2. Two Pieces of perpetual Quitrent Land, annexed to the above Estate, measuring twenty-six Morgen, forty-one square Rods, and thirty-four square Rods.
3. A Piece of Freehold Land, also annexed to the above Estate, called Haas & Koer.
Also, the following slaves:
1. Jacobus, of this Colony, labourer, twenty-two and a half years of age.
2. Japie, of this Colony, Coachman, 24 years of age.
3. Arie, of this Colony, Labourer, 34 years of age.
4. Denis, of Batavia, 19 years of age.
Conditions of Sale are to be seen at Messrs. Wolf and Barmans, Auctioneers, G. H. MAASDORP, Trustees Cape Town, Sept. 30. J. T. JURGENS.

Sale under the Insolvent Estate of CHRISTOFFEL JACOBUS BRIERS, of Stellenbosch.

ON THURSDAY, the 7th instant, at 10 o'clock in the forenoon, will be sold in the Village of Stellenbosch, the whole of the above Estate, consisting in Wagon, Carts, & Horses, Furniture of every description, Looking-glasses, Plates and Metal-ware, a large Silver Vase or Cup, Bedsteads and Bedding, Glass and Crockery-ware, Culinary Utensils, &c.

Before the Resident Magistrate on the spot, an Erf or Substantial Dwelling house, in excellent repair; a Coach-house, two Out-houses, a stable, and a large piece of Garden ground, planted with Fruit-trees.
An Erf or Plot of Ground, with a half-finished Building thereon, and further, the following Slaves—
Francisco, of Mozambique, Labourer, 46 years old.
Arend, of ditto, 41
Gerrit, of ditto, 33
Adonia, of this Colony, Taylor, 48
Thomas, of ditto, 35
Tinus, of ditto, Labourer, 34
Spaans, of Mozambique, Housemaid, 43
Eva, of Madagascar, do, 45
Dorenda, of this Colony, Seamstress, 30
Sabina, of ditto, 18
N.B. Those registered for a labourer, is a clever Mason and Yatcher. J. G. F. LINDEBERG, Joint Vendor Office, Stellenbosch, Sept. 30. J. T. JURGENS.

SALE,
Under the Insolvent Estate of the late Marthius Agidius Theunissen, son of Zolobahn, in the District of Swellendam, Farmer.

ON WEDNESDAY, the 30th instant, at 10 o'clock in the forenoon, will be sold at Messrs. WOLFF and KARTMAN, in Hout street, the truly clever Slaves, Hendrik, alias Robert Grietok, Mariann, Elje, and Emerancia, alias Ludrina, all natives of this Colony. F. G. WATERMEYER, Sole Trustee.

ALL Persons who have given in claims against the late firm of STEWARD & STUBBS, Boatmen, are requested to apply for payment to F. G. WATERMEYER, Sole Trustee.

WHEREAS JOHANNES ANDRESEN, of Hamburg, and his wife CORNELIA LOUISA ELSENER, of this Colony, have, on the 27th September 1828, before me, the Notary and Witness, executed an Act of Separation from Table, Bed, and Community of Property, and therein appointed Messrs. August Joseph Keis, and Leonard Koerker, of this place, as their Agents, to act in and liquidate their Joint Estate. This is therefore to give Notice thereof to the Public; as also, that in future, each of them will be responsible for such debts as may be contracted by him or her. Cape Town, 20 Sept. 1829.

A's Witnesses,
D. RUSSOUW, A. L. J. PLOQUIER,
C. J. S. WAGNER, Notary Public

THE Undersigned, duly authorised thereto by the separated married party JOHANNES ANDRESEN and CORNELIA LOUISA ELSENER, will sell by Public Auction, on the 7th and 8th instant, at the Dwelling House of the said J. Andrensen, at the corner of Wale and Loopstreets, a quantity of Merchandise, together with Racks, Shelves, Counters, Cammeters, and Boxes; likewise, 700 load of Plate, a complete China Table Service, and what further may be exposed for sale.
A. J. REIS, L. KOEVOET.

POSTPONED SALE.
THE Sale of Mr. MELIK'S Mares, formerly advertised for the 1st of October, has, for particular reasons, been postponed until the 20th day of the aforesaid month, and will then take place at the office of the Notary, at Tygerberg, where will be sold, without the least reserve, thirty half-bred English Mares, covered in October last by the well known English Blood Stallions *Wolfgang* and *Young Hero*; likewise, if not previously disposed of, a Stallion, 4 years old, out of a thorough-bred English Mare, by *Rhodierie Dru*; and a pair of brown Carriage Horses, 3 years old, lately trained.
Also, the famous blood Horse
of which the following is the pedigree:
Waxy, a bay Horse, bred by the Duke of Rutland, foaled in 1817, got by *Waxy*, his dam *Penny-trumper*; also the dam of *Edinburgh*, *Solymans*, *Oman* and *Nino*; all the capital Racers, by *Trueman* (the sire of *Scarver*). His grand-dam, *Young Camille*, (sister to *Callithy*), by *Woodpecker*; his great grand-dam, *Camille*, by *Yonkman*; his great great grand-dam, *Copette*, by the same sire; his great great great grand-dam, *Regulus*, by the said *Yonkman*; his great great great great grand-dam, *Grey Robinson*, (foaled in 1783), by the *Bald Gallopway*; his great great great great great grand-dam, *Old Will*; his great great great great great great grand-dam, *Old Will*, by *Old Hunting*. (A true Pedigree.)
Cape Town, Aug. 25, 1828.
The above Sale is unavoidably postponed until the 20th instant.
And further, a thorough-bred Friesland Bull; one Bull, out of a thorough-bred Friesland Cow, by the noted Teuwater Bull, imported for the Groote Poort Farm, by order of Lord Charles Somerset; a thorough-bred Friesland Cow, imported by Mr. Munting together with the above-mentioned Bull; one ditto, by the said Bull and Cow; about 20 half-bred Velderland Milch Cows, with their calves, by the said Friesland Bull; about 60 fine half-bred Velderland barren Cows, of proper age to be put to the Bull, a number of Heifers, 2 years old; and about 30 half-bred Velderland Oxen, 2 and 3 years old.
Breeder's of Horses and Cattle will find this sale the best opportunity of improving their Stud.

CHARLES HENRY SOMERSET.
Waxy was imported by Lord Charles Somerset in 1817. The above Sale is unavoidably postponed until the 20th instant.

And further, a thorough-bred Friesland Bull; one Bull, out of a thorough-bred Friesland Cow, by the noted Teuwater Bull, imported for the Groote Poort Farm, by order of Lord Charles Somerset; a thorough-bred Friesland Cow, imported by Mr. Munting together with the above-mentioned Bull; one ditto, by the said Bull and Cow; about 20 half-bred Velderland Milch Cows, with their calves, by the said Friesland Bull; about 60 fine half-bred Velderland barren Cows, of proper age to be put to the Bull, a number of Heifers, 2 years old; and about 30 half-bred Velderland Oxen, 2 and 3 years old.
Breeder's of Horses and Cattle will find this sale the best opportunity of improving their Stud.

WAXY,
of which the following is the pedigree:
Waxy, a bay Horse, bred by the Duke of Rutland, foaled in 1817, got by *Waxy*, his dam *Penny-trumper*; also the dam of *Edinburgh*, *Solymans*, *Oman* and *Nino*; all the capital Racers, by *Trueman* (the sire of *Scarver*). His grand-dam, *Young Camille*, (sister to *Callithy*), by *Woodpecker*; his great grand-dam, *Camille*, by *Yonkman*; his great great grand-dam, *Copette*, by the same sire; his great great great grand-dam, *Regulus*, by the said *Yonkman*; his great great great great grand-dam, *Grey Robinson*, (foaled in 1783), by the *Bald Gallopway*; his great great great great great grand-dam, *Old Will*; his great great great great great great grand-dam, *Old Will*, by *Old Hunting*. (A true Pedigree.)
Cape Town, Aug. 25, 1828.
The above Sale is unavoidably postponed until the 20th instant.

And further, a thorough-bred Friesland Bull; one Bull, out of a thorough-bred Friesland Cow, by the noted Teuwater Bull, imported for the Groote Poort Farm, by order of Lord Charles Somerset; a thorough-bred Friesland Cow, imported by Mr. Munting together with the above-mentioned Bull; one ditto, by the said Bull and Cow; about 20 half-bred Velderland Milch Cows, with their calves, by the said Friesland Bull; about 60 fine half-bred Velderland barren Cows, of proper age to be put to the Bull, a number of Heifers, 2 years old; and about 30 half-bred Velderland Oxen, 2 and 3 years old.
Breeder's of Horses and Cattle will find this sale the best opportunity of improving their Stud.

FOR Sale, on very favorable Terms, the well known productive Place called *Elaejkraal*, situated at Tygerberg. For further particulars, inquire at No. 3, Leewards-street, Cape Town.

TO be Let, a WINE STORE, situate in Loop-street, with 160 Leagers good seasoned Postage, viz: Stuekvats, and Leagers, to be taken Possession of on the 1st of November next. Apply to No. 36, Loop-street. L. W. C. BECK.

FOR Hire, a clever Mason and a Labourer. Apply at No. 42, Buitingstraal.

The Parliamentary return of criminals and convictions, &c. for England and Wales, from 1823 to 1829 inclusive, has just been distributed, exhibits a fearful progression in crimes against property, while, on the other hand, crimes of violence have not increased.—The convictions for crimes of violence stand thus:—

	1823, 24, 25, 26, 27, 28, 29
Arsons	6 9 7 3 3 2 2
Manslaughter	33 28 28 22 22 26
Murder	12 17 12 15 19 20 13
Shooting at, stabbing, wounding, and administering poison, will intent to murder, &c.	14 21 17 14 35 20 45

But the commitments for the above years have risen from 12,263 to 18,675, by a sort of regular progression; thus, 12,263, 13,656, 14,437, 16,164, 17,921, 16,564, 18,675. The convictions for larceny (not otherwise described) in 1829, were 9,444, the acquittals 2,036; while for murder, the convictions for that year are 19, and the acquittals 27; that is, the convictions in larceny are to the acquittals as 4 to 6-10ths to 1, while the acquittals are to the convictions in murder as 2 to 1. In manslaughter, too, the acquittals exceed the convictions. In several of the Welsh counties the commitments remain nearly stationary; but Westmoreland is the only English county in which the commitments are fewer in 1829 than in 1823, being for the former year 23, and for the latter 11.

DEATH FROM FLOGGING.—Brighton, June 27. —A Coroner's inquest was held yesterday at Newhaven, before F. H. Gell, Esq. Coroner of this county, on the body of one of the Coast Blockade Service men, belonging to the Hyperion frigate, Capt. Mingay, stationed at that port. It appeared that, about eight days back, two men were flogged on board the Hyperion, and received four dozen each; one of them recovered and returned to his duty; the other subsequently died, and was buried in the usual place of interment. A report having gone abroad that deceased's death was produced by severe punishment, the parochial authorities had the body disinterred on Friday last, on which a jury sat yesterday, and returned a verdict "Died from the effects of flogging."—Two of the most eminent medical men of Brighton, Dr. Gibney and Surgeon Lawrence—were taken over to be present at the examination of the body of the deceased; they are of opinion that no blame whatever is attributable to Captain Mingay, or the two medical men who superintended the punishment, during the infliction of which the deceased never flinched or cried out, and, when he received the prescribed number of lashes, took up his clothes and walked off the deck. It appears, however, that inflammation of the bark ensued, which ultimately produced the man's death.

Nutritive Properties of Sugar.—The Hindoos have a tradition showing how the sugar cane was first introduced among them, and which proves in what estimation it is held by them. They relate that in very ancient times, a vessel belonging to their country happened to leave one of her crew, under a desperate fit of sickness, on a desert island, at a considerable distance in the Eastern Seas; and returning by the same route, curiosity prompted them to inquire after the fate of their companion, when the man presented himself to their view completely recovered from his sickness and in robust health. With anxiety they inquired for the medicine he had used: when he conducted them to the sugar-cane, on which he had solely subsisted from the time of their departure.—**Porter on the Cultivation of the Sugar cane.**
Miss Sheridan is to receive £2,000 a-year, as a settlement from the Duke of Somerset, by her marriage with the son of his Grace.
Miss Howard Molyneux, niece to the Duke of Norfolk, is to be united to Lord Porchester.
Mr. John Kemble, son of Mr. Charles Kemble, whom the papers place on the stage, is about to make his appearance in the Pulpit.
Prince Leopold's refusal of the crown offered to him is known by the Greeks.
Don Miguel amuses himself and friends on Sunday mornings with rehearsals of the bull-fights which are brought out in the afternoon.
Sir Walter Scott and Mr. Heath expect to realize £80,000, by the present edition of the *Waverley Novels* and the illustrations.
When Voltaire was visited by Mademoiselle Arnaud, he said, "Ah, Mademoiselle, I am 80 years of age, and have committed as many foibles as a quail;" replied the actress: "I am only 40, and committed a thousand."

Nollekens took his model of the hair for the bust of Dr. Johnson from the flowing locks of an Irish beggar, who sat to him for an hour for that purpose. When the task was finished, the sculptor offered the beggar a shilling, but the latterman put it back with a "God bless your honor, I could have made more by begging in the time."

An ingenious mechanic of Hull has invented a small lamp, which may be attached to spectacles of a particular description, by which any person may read in the darkest night, and the only light visible is on the part of the book that is read.

When an English Lady expressed some surprise how Pauline Buonaparte could sit so naked for her husband to Canova, "O, my dear Madam," said the beautiful Princess, "I had a fire in the room."

The Leeds *Intelligencer* says, the cause of the accumulated labour of the House of Commons is not in petitions, not in private business, not in speeches of general or on particular interests; it is found to be in the character of the House itself. Parliament is a machine that does every thing by halves, and nothing perfectly.

The Upper House of the Legislature of Great Britain has been occupied for 18 days in examining witnesses on the East Bedford Bill; 700 folio pages of the evidence have been printed, and their Lordships have now only got through the evidence in support of the other side, and have yet to hear the witnesses on the other side. But while their Lordships' labours were thus engrossed, all enquiry into the state of the country or the interests of the people was scouted as being only calculated to waste the public time.

The following notice was posted in a village near Blackburn, and signed by the churchwardens. Notice is hereby given to be felt by Taxes at the ... on Friday the 4th day of June, 1830.—Painting of the Pews in the Church inside and out, Reading Desk and Pulpit. Vanishing the ten commandments Oiling and fixing up.

FOR Sale, on very favorable Terms, the well known productive Place called *Elaejkraal*, situated at Tygerberg. For further particulars, inquire at No. 3, Leewards-street, Cape Town.

TO be Let, a WINE STORE, situate in Loop-street, with 160 Leagers good seasoned Postage, viz: Stuekvats, and Leagers, to be taken Possession of on the 1st of November next. Apply to No. 36, Loop-street. L. W. C. BECK.

FOR Hire, a clever Mason and a Labourer. Apply at No. 42, Buitingstraal.

Privilege and Prerogatives of the Kings of England.—At the present moment the following brief abstract of the prerogative and powers of the Monarch of these realms may not be uninteresting to our readers.—The King of England takes an oath at his coronation to preserve the rights and privileges of the church, the prerogative of the crown, and the laws and customs of the realm. He has the power, by his prerogative alone, of making war or peace, concluding leagues and treaties, &c. He convokes and dissolves parliament; and may refuse his assent to any Bill passed by both Houses, without giving his reasons for it. But this apparently important prerogative has not been exercised in this country for a long period, other means being usually resorted to, to prevent such an ungracious and generally unpopular step in a monarch. He may increase the number of members of either House at pleasure, by creating new peers, and bestowing privileges on other towns for sending burgesses to parliament. Debts due to him are always to be satisfied in the first place, in case of insolvency. He has custody of the persons and estates of idiots and lunatics; and to him revert all estates, when no heir appears. All bullion, money, &c. found, if the owners be not known, belongs to him. So all wrecks, and lands recovered from the sea, gold and silver mines, &c. are said to be his. He cannot make new laws, or raise taxes, without the consent of parliament. But though in Great Britain, which is a limited monarchy, the power of the King is greatly restrained, this is so far from diminishing his real honor, that it adds much to the respectability of the office. Of the King's revenues, some have belonged, time out of mind, to the Crown, and some have been granted by Parliament, by way of purchase or exchange for such of the King's hereditary revenues as were found inconvenient to the subject. Another branch of the King's ordinary revenue consists in the profits and rents of the demesne lands of the Crown; these demesne lands were originally very large and extensive, comprising divers manors, honors, and lordships; at present they are greatly contracted. The profits arising from his forests are another branch of the revenue; and that which arises from the King's ordinary Courts of Justice makes another. There are also many others. However the King's principal revenue consists in the supplies granted by the Commons in Parliament.

SALE OF MINISTERIAL HACKS.—From the Age. The public are respectfully informed that there will shortly be an extensive sale by auction at the mart, St. Stephen's, of the following valuable horses, unless previously disposed of by private contract:—

The General, a stout little horse, color bright red, ran for a number of years in the Opposition Drag, but by some means, at present unknown, was swapped, and now runs in the Sovereign coach. He is a very large carcase horse, and has remarkably short legs, which cause him, when in action, to look like a tortoise. Arthur, the coachman of the Sovereign, finds him rather stupid, and difficult to drive; but this, most probably, arises from his having too much corn, as he was very tractable while he ran in the Opposition.

Nobby, a very mettlesome little black horse, runs off-side to the General in the Sovereign; was taken from the Weymouth Independence about two years since, before which he was very little known on the road. He is also a little known on the turf, having been several times matched against that well-known horse, Rough Chatley, otherwise Jack Rugby; but he will never gain much credit in that line, being rather too hot and intemperate—this may perhaps arise from a singular trick which he possesses, of creaking his tail and head, and seeming (if such animals possess sense) to think himself better than any other horse, even though infinitely superior to himself. However, he runs remarkably well in harness, and will turn any way Arthur may wish.

Horace, a young horse, not much trusted in hard journeys—got by Lamplighter, out of Buskin; grand dam by Tatterdemalion—ran for several years at the various races near Oxford, but never won a guinea, on which account his master had put him into the Sovereign, where he runs very steadily, and can be trusted in any direction.

Daniel, by Bogtrotter, out of Oppression, dam by Barney—an Irish horse, well known on the turf, having gained the Clare sweepstakes in 1826, beating Arthur's horse, V. Z., and subsequently won the great Westminster Emancipation Stakes in 1829, beating several well-reared horses. An erroneous impression seems to have been received as to the winner of this race, which is generally supposed to have been won by Ratchet, but it is a positive fact that Daniel was the winner. He is entered to run for the next Clare Independent Handicap Stakes; and if he wins that, his owner intends to start him for the Union Repel Sweepstakes, at the next Westminster Races. He will be sold with all his equipments.

Slow Harry, a piebald horse, well broken, remarkably gentle, and may be managed by a child. He ran for several years in the Irish Mail, and in the Suppression Coach in 1825, but was sold off when that concern proved a failure, and came over to this country, where he was turned out to grass for some years, and afterwards put in the Chequers Coach, where he is now the near-side leader. He is occasionally used for other purposes, and has lately been seen in the Chancellor's carriage.

The ports of Portugal have been thrown open for the import of foreign corn, but no merchant will trust his property in Portugal, as it may be seized by the Government. Corn especially, is not safe either in the warehouses or in the retail shops.

The anniversary of the battle of Waterloo was kept with great rejoicing at Brussels. The Dey of Tripoli has equipped four corsairs, and is making other preparations to meet the warlike attitude of the Pacha of Egypt. The English merchants have retired to Bengazi. It is stated in the Brussels papers that Greek pirates had appeared in the Mediterranean.

Men's judgments are
A parcel of their fortunes: and things outward Do draw the inward quality after them, To suffer all alike.

When Swift's printer, George Faulkner, was once told that "the French had taken umbrage," he hurried back to his shop, took down the Gazette, and searched very patiently for a topographical description of the place. The other day, a countryman reading in the bulletin, at Plymouth, that "the king slept at intervals," asked a gentleman who was passing by, "where intervals was?" "Why, near Windsor to be sure," was the reply. "Oh, thank ye, Sir," said the bumpkin, "I wasn't exactly sure whereabouts it might be."

ment without adequate consideration. The public institutions of Scotland were once most complete and valuable. Short-sighted and temporising jobbers are now engaged in breaking them down. They are bold in proportion to their incapacity and ignorance.

Note.—Since this article was written, the legal doctrine and judicial practice stated in it have been marvellously illustrated from the Chair of the House of Lords, by Lord Wynford, in moving the judgment in the appeal, *Allardyce and another v. Robertson.*—*Robertson*, a shoemaker, had been convicted of poaching before the Justice of Peace. One of the Justices appellants had said on the bench that he was a thief, having stolen bee-hives; and the other said he had been told that *Robertson* had stolen a quantity of leather. These matters had no concern with the poaching, but tended to lead the Court to impose the highest fine. *Robertson* brought his action of damages for defamation before the Jury Court. One Jury found the two parties liable for damages to the amount of £200. A new trial was allowed by the Court, because the Jury should have found them liable for separate sums. Another Jury (against the opinion of the Lord Chief Commissioner) found each of the Justices liable for £160, and the Court of Session supported the decision of the Jury. But the House of Lords reversed the decision both of the Court of Session and of the Jury, on the ground that there was no other proof of malice than the words spoken, and that the two Justices were acting at the time as judges. Thus the two Justices were ultimately acquitted; and Lord Wynford is represented to have said, that "No man admired the institution of Juries more than he did, but he thought that it would be dangerous to permit them to raise themselves up into arbitrators of cases without evidence. We lived under laws, and our property was protected by laws; but we should have but a bad security for both our lives and property if they were to be left to the arbitrary discretion of twelve men, uncontrolled by any rule. Juries would become an intolerable nuisance if not regulated by some law," &c. &c.

IRELAND.

It is reported that the Editor of the *Waterford Chronicle* consulted with Mr. O'Connell, on the best means of carrying into effect a defiance of the King's Government; and it is the fact that Mr. O'Connell did advise him to urge a run upon the Banks; believing, because the notes are payable in gold, there could be no legal offence in demanding gold for them. It is not the deed, but the animus of an action that constitutes a crime. There is nothing illegal in the holders of Irish notes demanding payment in gold; but crime and misdemeanour were committed in instigating them to make that demand for the purpose of embarrassing the King's Government. In effect, the tendency of the action is as treasonable as a rebel army in the field.

We have information this morning from *Waterford*, that in consequence of "the Run" the Banks have suspended their discounts, and that the sales of produce were stopped in the markets. The merchants could not get money for their bills, and being unable to pay the country people for their commodities, business stood still, and produce in the course of the day fell 30 per cent. This we doubt not is exaggerated, but to whatever degree it may have taken place it is one effect of Mr. O'Connell's machinations. If such mischievous results be not the characteristic and evidence of a criminal offence—what are the attributes by which we may distinguish crime?

Mr. O'Connell thinks that he is not responsible to Parliament for his conduct on private or public affairs, and he says so boldly. But he should be told that elsewhere he is only a private individual, and that his attempts to exercise any public authority over the people is a usurpation of power, and an interference with the functions of Government, for which any Magistrate may hold him to bail. In Parliament he stands differently; there he may freely utter, under correction of the House, whatever his incapacity of discerning propriety may prompt; but if he make this privilege a mode of exhorting to rebellion, through the medium of the reports of his speeches, the House, in its obligations to the country, is bound to interfere. We think there has been great slackness in tolerating the abuse of his privilege so long—and we are surprised that no proceeding was adopted last night to make him sensible of his responsibility. Perhaps some respect for his personal character, and charitable consideration for the defect of his judgment, may have dictated the forbearance. But the attempt of Eratostratus Martin to burn the Cathedral of York has been visited with imprisonment, although his lunacy was more regularly demonstrated than that of the Irish "incendiary."—Impunity should never be extended to crime, even when the result of defect or eclipse of judgment.

One point in Mr. O'Connell's speech last night must tend to lower him in the opinion of his high spirited countrymen of every party or faction. He denied that he had used the expression "war to the knife." This was a depreciable evasion, for he did make use of it, although not in that particular letter in which he instigated the *Waterford* Editor to incite a run on the Banks. The distinction to which he had recourse in the denial, only serves to show that he is conscious of, and affected by, the decay of his influence. He is assured that he has lost his chance of being returned again for Clare, and his conduct verifies the poet's apothegm—

Men's judgments are
A parcel of their fortunes: and things outward Do draw the inward quality after them, To suffer all alike.

When Swift's printer, George Faulkner, was once told that "the French had taken umbrage," he hurried back to his shop, took down the Gazette, and searched very patiently for a topographical description of the place. The other day, a countryman reading in the bulletin, at Plymouth, that "the king slept at intervals," asked a gentleman who was passing by, "where intervals was?" "Why, near Windsor to be sure," was the reply. "Oh, thank ye, Sir," said the bumpkin, "I wasn't exactly sure whereabouts it might be."

The anniversary of the battle of Waterloo was kept with great rejoicing at Brussels. The Dey of Tripoli has equipped four corsairs, and is making other preparations to meet the warlike attitude of the Pacha of Egypt. The English merchants have retired to Bengazi. It is stated in the Brussels papers that Greek pirates had appeared in the Mediterranean.